

ringere Mulighed for at opnaa effektiv Konkurrence mellem paa den ene Side de udenlandske Leverandører og paa den anden Side de hjemlige Aftagere, Systemets Mangel paa Opmuntring og Fremhjælp af købmandsmæssigt Initiativ og endelig dets uomtvistelige Tendens til at rejse Modsetninger mellem de danske Erhverv og derved virke skadeligt paa det politiske og nationale Samarbejde — alt dette er uafhjælpelige Grundskader ved den bestaaende Tilstand og vil være det ogsaa i dens Videreførelse i Henhold til det foreliggende Lovforslag med dets praktisk taget betydningsløse Momenter af Afvikling.«

Lovforslaget gjorde ikke den frie Prisdannelse nogen nævneværdig Indrømmelse og udleverede dermed Forbrugerne til en *Prisstigning*, over for hvilken enhver af Staten indrettet Priskontrol vilde komme til kort, og som — da det er et Hovedformaal for Regeringens Politik at opretholde Befolkningens Købekraft — vilde give sig Udslag i tilsvarende Stigninger af Lønniveauet.

Stillet over for disse Perspektiver og prisgivet Flertallets Raaderet over for den foreslaaede Lovgivning havde Mindretallet ment sig forpligtet til at prøve, om der ikke i Flertallets formentlige Erkendelse af den frie Prisdannelses fundamentale Betydning for en sund Økonomi og Erhvervsvirksomhed kunde ligge en Mulighed for saadanne *Udvidelser af Frilisten*, at der derigennem for betydende Forbrugsvarers Vedkommende kunde opnaas en Frigørelse af Handelsinitiativ, Konkurrence og Prisdannelse. Mindretallet havde derfor *subsidiært* foreslaaet en Række Overførelser fra Listerne C og B til Frilisten. Endvidere havde Mindretallet stillet Forslag om, at Vareindførsel for de enkelte Varenumre, som blev under det bundne System, ikke for nogen Vares Vedkommende maatte være mindre, end Bevillingsmængden var enten 1937 eller i 1936, og at Handelsministeren ikke uden Rigsdagens Samtykke maatte foretage Overflytning af Varer fra Frilisten til de bundne Lister. — Skønt Mindretallet havde været rede til at forhandle om disse Spørgsmaal og formentlig havde gjort Regeringen en meget stor Indrømmelse ved at forlade sit eget principielle Grundlag og stille subsidiære Ændringsforslag, havde det mødt saa liden Forstaaelse af sine Synspunkter, at Mulighed for virkelige Forhandlinger ikke var til Stede.*) Mindretallet stillede derfor alene sit eget

*) Ved 2. Behandling oplyste Ministeren, at han i Udvalget havde tilbudt under givne Forudsætninger at overføre til Frilisten: Svesker og tørrede Blommer, Avispapir, raa udvalset Traad og raa udvalset Kobbertraad, samt Radiorør, og til Liste B: Chokolade samt Chokolade- og Sukkervarer.